

Εμπιστευτικά

Του I. K. Πρετεντέρη

jpretenteris@dolnet.gr

Ελλαδάρα ΑΕ

Mου διηγήθηκαν μια ιστορία, την οποία και μετέφρω αυτούσια.

Μια μέρα ένας συμπαθέστατος κύριος εμφανίζεται στο γκιόε μιας τράπεζας.

— Καλημέρα σας. Με λένε Γιάννη (με τρία ν, παρακαλώ) και θέλω να μιλήσω με τον διοικητή της Τράπεζας.

— Με τον διοικητή; Μήπως θα μπορούσε να σας εξυπηρετήσει κάποιος άλλος;

— Οχι, όχι. Δεν υπάρχει περίπτωση. Μόνο με τον διοικητή συνομιλώ.

Αναπαλαίωση

Η επιχείρηση αναπαλαίωσης και αναχρονισμού του εκπαιδευτικού μας συστήματος συνεχίζεται με ταχύτατους ρυθμούς.

Ηδη επιστρέψαμε στον 20ό αιώνα και βαδίζουμε πλησίστοι προς τον 19ο.

Αφού κατέρριψε την αριστεία και την αξιολόγηση, ο υπουργός Παιδείας ανακοίνωσε την προθεσή του να καταργήσει και τα ξενόγλωσσα τιμήματα των πανεπιστημάτων.

Υποθέτω ότι το επόμενο βήμα θα είναι να καταργήσει και τις ξένες γλώσσες.

Δεν είναι κακή ιδέα. Διότι έτοιμος θα υποχρεώσει όλον τον κόσμο να μάθει ελληνικά αν θέλει να συνεννοείται μαζί μας.

Και επειδή κάπι τέτοιο δύσκολο μπορεί να συμβεί, θα έχουν οι δικοί μας μια καλή δικαιολογία για ποιον λόγο δεν καταλαβαίνουν τι τους λένε οι Ευρωπαίοι!!..

— Δεν καταλάβατε. Η γενική συνέλευση των εργαζομένων της εταιρείας υπό τον πρόεδρο Αλέξη αποφάσισε να μας δώσετε δάνειο αλλά χωρίς όρους και προϋποθέσεις ή τέλος πάντων μόνο με ό,τι δεν ενοχλεί τη γενική συνέλευση και δεν παραβιάζει τις «κόκκινες γραμμές» της.

Ο διοικητής κοντοστάθηκε. Ξανακοίταξε τον συνομιλητή του χωρίς να είναι βέβαιος αν έχει να κάνει με κάποιον πολύ σημαντικό, πολύ χιουμορίστα ή πολύ ψώνιο.

— Ξέρετε, εμείς τα δάνεια τα δίνουμε με μια ορισμένη διαδικασία. Δεν γίνεται διαφορετικά. Εχουμε ευθύνες απέναντι στους καταθέτες και στους μετόχους της τράπεζας.

— Ναι, αλλά κι εγώ τη λαϊκή εντολή των εργαζομένων της Ελλαδάρας ΑΕ. Ψήφισαν να πάρετε μια προσωπική απόφαση να μας δώσετε τα λεφτά και τα υπόλοιπα όταν θα τα βρούμε μετά. Μόνο έτσι δέχεται να πάρει δάνειο η γενική συνέλευση των εργαζομένων υπό τον πρόεδρο Αλέξη.

Και αφέωνται αλλάζοντας τόνο:

— Αν όμως δεν δώσεις τα λεφτά που μας χρωστάς, θα είσαι θητικά υπεύθυνος που δεν θα πληρωθούν οι εργαζόμενοι της Ελλαδάρας ΑΕ.

— Μα δεν σας χρωστάω λεφτά!

— Πώς δεν μας χρωστάς! Τώρα είπες ότι θα δώσεις δάνειο.

— Ναι, αλλά με κάποιους όρους.

— Οχι, κύριε. Εμείς είμαστε υπερήφανοι. Αξιοπρεπείς. Ορθοί. Τους όρους να τους βάλεις εκεί που ξέρεις. Μόνο με έντημα συμβιβασμό.

— Δηλαδή;

— Εσύ θα συμβιβαστείς να δώσεις τα λεφτά και εγώ θα είμαι έντημος.

Ο διοικητής άρχισε να μην καταλαβαίνει.

— Ξέρετε, κύριε Γιάννη, αυτό δεν γίνεται πονθενά. Ποιος δένει λεφτά έτοι;

— Κακώς. Και γι' αυτό θα καταστραφεί η Ευρώπη, η ευρωζώνη, το Σένγκεν και ίσως το Τσάμπιονς Λιγκ.

— Μα είναι πάγια πολιτική.

— Να αλλάξετε πολιτική. Διότι μπορώ να σας εξηγήσω από την άποψη της νομισματικής αρχιτεκτονικής ότι η πολιτική αυτή είναι λάθος και να ξέρετε οπιδεύλως λανθασμένα την τράπεζά σας.

— Καλέ μου κύριε, δεν με ενδιαφέρουν οι απόψεις σας για τη νομισματική αρχιτεκτονική. Αν θυμάμαι καλά, εσείς ήλθατε να μας βρείτε για ένα δάνειο επειδή χρεοκοπήσατε, χρωστάτε τα μαλλιοκέφαλά σας και δεν έχετε μία!

— Δεν καταλάβατε. Η γενική συνέλευση των εργαζομένων της εταιρείας υπό τον πρόεδρο Αλέξη αποφάσισε να μας δώσετε δάνειο αλλά χωρίς όρους και προϋποθέσεις ή τέλος πάντων μόνο με ό,τι δεν ενοχλεί τη γενική συνέλευση και δεν παραβιάζει τις «κόκκινες γραμμές» της.

— Δεν καταλάβατε. Η γενική συνέλευση των εργαζομένων της εταιρείας υπό τον πρόεδρο Αλέξη αποφάσισε να μας δώσετε δάνειο αλλά χωρίς όρους και προϋποθέσεις ή τέλος πάντων μόνο με ό,τι δεν ενοχλεί τη γενική συνέλευση και δεν παραβιάζει τις «κόκκινες γραμμές» της.

Ε κεί τελείωνει η ιστορία που μου διηγήθηκαν. Δεν ξέρω αν τελικά η Ελλαδάρα ΑΕ πήρε το δάνειο που αποφάσισε η γενική συνέλευση των εργαζομένων της ώστε να μπορέσουν να πληρωθούν.

Μου λένε όμως ότι ο διοικητής ακόμη προσπαθεί να καταλάβει αν συνάντησε κάποιον πολύ σημαντικό, πολύ χιουμορίστα ή πολύ ψώνιο.

Αν και έχει μερικές υποψίες...

Σχέδιο Βήτα

Από τον πεντοζάλη που θα χορεύμε τις αγορές καταλέξαμε αισίως σε μια απερίγραπτη παραζάλη. Μέσα στην οποία κανείς δεν μπορεί να πει σήμερα τι θα συμβεί αύριο. Άρα κανείς δεν έχει διάθεση για χορούς και μουσικές.

Η τελευταία επινόηση ορισμένων κυβερνητικών είναι «να στρίψουν διά τον δημοφηφίσματος».

Δεν είναι κουτό. Απλώς είναι επικίνδυνο.

Διότι ποιο είναι το πρόβλημα; Οτι η κυβέρνηση, λέει, έχει μια λαϊκή εντολή και αν δεν μπορεί να την υπηρετήσει οφείλει να προσφύγει στον λαό και να ρωτήσει τη γνώμη του.

Πολύ σωστά και καμία αντίρρηση. Μόνο που, αν ο λαός σου έδωσε μια εντολή με εκλογές, εօν δεν μπορείς να την επιστρέψει με δημοφήφισμα.

Ος εκ τούτου, αν μια κυβέρνηση θεωρεί ότι δεν της είναι δυνατόν για τον έναν ή τον άλλον λόγο να υπηρετήσει τη λαϊκή εντολή με την οποία εξελέγη, δεν έχει μπροστά της παρά μία και μοναδική διέξοδο: να παραιτηθεί.

Και όταν παραιτηθεί θα δούμε μέσα από τη συνταγματική διαδικασία αν και πώς θα γίνουν εκλογές. Γ' αυτό άλλωστε η χώρα διαθέτει Σύνταγμα.

Λυπάμαι, αλλά όλα τα υπόλοιπα είναι κολοκύθια τούμπανα.

— Αν η κυβέρνηση αντέχει τη συμφωνία που θα κάνει με τους εταίρους, προχωράει και την υλοποιεί.

— Αν δεν την αντέχει, παραιτείται και αφήνει κανέναν άλλον να κάνει τη δουλειά.

— Και αν την αντέχει πολιτικά αλλά δεν διαθέτει την πλειοψηφία για να την υλοποιήσει, πέφτει.

Πού κολλάει σε αυτά το δημοφήφισμα; Μόνο σε μία περίπτωση: αν η κυβέρνηση οδηγηθεί σε ρίξη.

Τότε είτε θα παραιτηθεί επειδή ουδείς την έχει εξουσιοδοτήσει να χρεοκόπησε τη χώρα ή να τη βγάλει από το ευρώ είτε θα κάνει δημοφήφισμα με το καθαρό ερώτημα αν οι Ελληνες θέλουν να βγούμε από το ευρώ.

Αν κερδίσει το δημοφήφισμα, θα πάμε στη δραχμή χαρωπά και ευτυχισμένα. Αν το χάσει, θα παραιτηθεί αμέσως μετά.

Ομολογώ ότι άλλη διαδικασία δεν μπορώ να φανταστώ. Οπως δεν μπορώ σε καμία περίπτωση να υποθέω ότι η κυβέρνηση είχε εξαρχής Σχέδιο Βήτα να βγάλει τη χώρα από το ευρώ.

Τι Σχέδιο Βήτα να έχουν; Εδώ δεν είχαν Σχέδιο Αλφα!..